

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปักษารา

พลู เป็นพืชสมุนไพรที่มีความสำคัญทาง เศรษฐกิจชนิดหนึ่ง ในพลูมีประโยชน์สามารถนำ
มาใช้บริโภคและสกัดเป็นสารเคมีไปประกอบเป็นยาได้ สารเคมีในใบพลูมีสรรพคุณเป็นตัว
กระตุ้นในการไหลของน้ำลาย ขับเสมหะ ขับเหงื่อ แก้ปวดท้อง แก้ลมพิษ ฯลฯ เป็นต้น ในสมัย
ก่อนประวัติศาสตร์ไทยนิยมการ "กินหมาก" กันมาก เช่นเดียวกับประชาชนในประเทศแถบ
ตะวันออกกลาง เช่น อินเดีย และปากีสถาน (การกินหมากนี้ต้องใช้ใบพลู เป็นส่วนประกอบชนิด
หนึ่ง) ต่อมาสมัย จอมพล ป.พิบูลสงคราม ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้มีนโยบายห้าม
ข้าราชการและประชาชนกินหมาก เนื่องจากมีความคิดเห็นว่าการกินหมาก เป็นวัฒนธรรมที่ล้าหลัง
จึงได้บังคับให้ประชาชนขุดทรายต้นพลูต้นหมากเลี้ยงจนเกือบหมดลื้น

บังจุนรัฐบาลได้หันมาส่งเสริมในการปลูกพืชชื่ออีก ทั้งนี้ มิใช่ เพราะว่าประชาชนชาวไทยกลับมานิยมการกินมากกันอีก แต่เป็นการส่งเสริมการปลูกเพื่อทำการผลิตในพืชเป็นลินค้าส่งออกไปประจำน่ายั่งตลาดต่างประเทศ เช่น ประเทศไทยบังคลาเทศ ปากีสถาน และประเทศไทยในกลุ่มตะวันออกกลาง ทวีปอเมริกา และยุโรป เป็นต้น ในปีพุทธศักราช 2520 มูลค่าในการส่งออกใบพืชไปต่างประเทศ มีมูลค่า 5,747,676 บาท ปีต่อ ๆ มา มีการส่งออกเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย ในปีพุทธศักราช 2530 มีมูลค่าการส่งออก 57,787,532 บาท (ตารางที่ 1) ซึ่งรัฐบาลได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของพืช จึงได้ออกพระราชบัญญัติควบคุมพันธุ์พืช ห้ามนำเข้าพันธุ์พืชออกนอกราชอาณาจักร และได้จัดพืชอยู่ในกลุ่มพืชความหวังใหม่ เพื่อการส่งออก ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พุทธศักราช 2530 - 2534 การพัฒนาการผลิตใบพืช ไปในด้านเพิ่มผลผลิตและคุณภาพ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับประเทศไทยคู่แข่งขันในตลาดต่างประเทศได้ (ภาคผนวก ก) ประเทศไทยลังกาเป็นประเทศไทยคู่แข่งที่ได้เปรียบประเทศไทยในด้านต้นทุนการขนส่งค่าเนื่องจากอยู่ใกล้กับประเทศไทยปากีสถาน ซึ่งเป็นลูกค้ารายใหญ่มากกว่า

ประเทศไทย ที่ให้สามารถขายสินค้าได้ในราคาที่ถูกกว่า ดังนั้น การผลิตพลูของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องเน้นถึงคุณภาพและลดค่าใช้จ่ายในการผลิต เช่น ค่าบุรุษ ค่าดูแลรักษา รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในด้านการส่งออกที่ต่ำลงด้วย

เป็นที่คาดกันว่า เมื่อพูลได้รับการพัฒนาและส่งเสริมให้มีการปลูกอย่างแพร่หลายและถูกวิธีแล้ว จะ เป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญนิดหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งเกษตรกรสามารถจะยืดการปลูกพูลเป็นอาชีพหลักได้ และยังลดความเสี่ยงจากการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักบางชนิดด้วยการกระจายการผลิตให้มากขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาถึงข้อมูลขั้นตอนพื้นฐานในการปลูก การดูแลรักษา การตลาดและช่องทางการจำหน่ายทั้งต้นทุนและรายได้ ตลอดจนผลตอบแทนจากการปลูกพูล พร้อมทั้งข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงปัญหาและอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว พืช เป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจที่จะลงทุนท่องเที่ยว พูล ตลอดจนเกษตรกรผู้ปลูกพูลทั่วไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการปลูกพูล
2. เพื่อศึกษาถึงต้นทุนและรายได้จากการปลูกพูล
3. เพื่อศึกษาผลตอบแทนที่เกษตรกรจะได้จากการปลูกพูล
4. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการลงทุนปลูกพูลพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ
5. เพื่อศึกษาภาวะการตลาด การจำหน่ายและการส่งออก

สมมติฐาน

1. ค่าเครื่องมือ ค่าแรงงาน ค่าบุรุษ ค่าสารเคมีสำหรับเบื้องต้นและก่อจัดศัตรูพืช และค่าต้นทุนที่ เป็นต้นทุนการผลิตที่มากที่สุดตามลักษณะในการปลูกพูล
2. ผลตอบแทนที่ได้รับจากการปลูกพูลพันธุ์เขียวสูงกว่าการปลูกพูลพันธุ์เหลือง
3. ปัญหาที่สำคัญในการปลูกพูล คือ เกษตรกรยังขาดความรู้ทางการเกษตรที่ถูกต้อง ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควร

ขอบเขตการศึกษา

1. คำว่า "พลุ" หมายถึง เฉพาะในพูลสุด ชั่วคราวทั้งในพูลพันธุ์เขียวและในพูลพันธุ์เหลือง
2. พื้นที่ที่จะทำการศึกษาเพื่อนำมาเป็นตัวอย่าง คือ พื้นที่ปลูกในอาเภอสามพราบ จังหวัดนครปฐม อาเภอกาญจน์เจริญ กรุงเทพมหานคร อาเภอเมือง และอาเภอบางคล้า จังหวัดเชียงใหม่ อาเภอศรีมหาโพธิ์ และอาเภอกันทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี อาเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เหตุผลที่ศึกษาในพื้นที่เหล่านี้ เพราะ เป็นพื้นที่ที่มีการปลูกพลุกันเป็นการค้าอย่างจริงจัง
3. ขนาดพื้นที่ของการปลูกพลุ การศึกษาจะศึกษาจากเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกพลุตั้งแต่ 2 ไร่ ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 6 ไร่ เพราะมีพื้นที่ในการปลูกพลุมากพอสมควร และที่มีขนาดเกิน 6 ไร่ มีจำนวนประมาณ 7% ของผู้ปลูกพลุในเขตพื้นที่ที่ทำการศึกษาทั้งหมด โดยคัดเลือกเกษตรกรผู้ที่ข้อมูลอย่างน้อย 80 ราย ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่ง เป็นพาก (Stratified random sampling)
4. การศึกษาดันทูนและผลตอบแทนจากการปลูกพลุ ทำการศึกษาตั้งแต่รرمปลูก ดูแลรักษา การเก็บเกี่ยวผลผลิต จนกระทั่งดันพลุอายุ 7 ปี ซึ่ง เป็นอายุสูงสุดของดันพลุที่เกษตรกรปลูกเพื่อการค้า เพราะว่าหลังจากนี้ดันพลุจะแก่ การแตกใบ จะลดลงและใบพลุจะมีขนาดเล็กลงด้วย เกษตรกรจะรื้อถอนพลุทิ้ง เมื่ออายุดันพลุเกิน 7 ปี

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ (Interview method) และใช้แบบสอบถาม จำนวนผู้ที่ข้อมูลจะใช้อย่างน้อย 80 ราย โดยการคัดเลือกจากเกษตรกรที่ทำการปลูกพลุจำนวนไม่น้อยกว่า 2 ไร่ และไม่เกิน 6 ไร่ เกษตรกรที่คัดเลือกเข้ามายังใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่ง เป็นพาก (Stratified random sampling) คือจะแบ่งผู้ที่ข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้
 - กลุ่มที่หนึ่ง เกษตรกรกลุ่มที่ปลูกพลุพันธุ์พลุเหลือง
 - กลุ่มที่สอง เกษตรกรกลุ่มที่ปลูกพลุพันธุ์พลุเขียว
 เกษตรกรทั้งสองกลุ่มจะมีจำนวนผู้ที่ข้อมูลกลุ่มนี้อย่างน้อย 40 ราย

2. ศึกษาข้อมูลที่มีอยู่แล้ว (Secondary data) โดยการค้นคว้าจากต่างๆ เอกสาร บทความ รวมตลอดถึงการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จากห้องสมุดและสถาบันที่ทำการวิจัยนั้น ๆ
3. ทำการสรุปผลข้อมูลที่ได้จากการออกแบบสอบถาม และวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกพลูที่เกษตรกรได้รับจากการลงทุนปลูกพลู
4. วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหา ตลอดจนแนวโน้มในการลงทุนปลูกพลู

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

การศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกพลู จะทำให้ทราบถึงต้นทุนการผลิต และรายได้จากการลงทุนปลูกพลู ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้เกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปลูกพลูสามารถใช้ข้อมูลจากการศึกษานี้ ในการวางแผนส่งเสริมให้เกษตรกรลงทุนปลูกพลูเพิ่มขึ้น ซึ่งจะมีส่วนช่วยเพิ่มผลผลิตและการจำหน่าย ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศที่มากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์สำหรับบุคคลที่สนใจในการปลูกพลูสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาลงทุน

ตารางที่ 1 แสดงปริมาณและมูลค่าส่งออกใบพูล ปี 2520 - 2530

ปี	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (พันบาท)
2520	760	5,748
2521	3,332	19,683
2522	4,124	31,785
2523	5,132	42,815
2524	8,109	66,029
2525	8,325	67,339
2526	6,607	79,054
2527	5,321	63,571
2528	5,815	70,654
2529	2,582	32,893
2530	4,046	57,258

ที่มา : สติ๊กการค้าระหว่างประเทศ กองวิชาการและสกิติ กรมศุลกากรบีพูหอศักราช
2520-2530